

สาวกของพระเยซูคริสต์

มาระโก ๓.๑๓-๑๕

คำนำ

พระคัมภีร์ตอนนี้เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับ “พระเยซูทรงเลือกสาวก” คำว่า “สาวก” หมายถึงศิษย์ของศาสดา ผู้ติดตาม ผู้รับคำสอน ในภาษาเดิมมาจากสองคำคือ ๑) ผู้เรียน หรือนักเรียน (mathano) ๒) ความอดทนและความเพียร (math)

ดังนั้น สาวกของพระเยซูคริสต์คือ ผู้ที่เรียนรู้จากพระองค์ ดัดสอยห้อยตามพระองค์ ด้วยความอดทน เสียสละ เพียรพยายามและบากบั่นจนถึงที่สุด ดังที่พระองค์ตรัสว่า “ผู้ใดทนได้ถึงที่สุด ผู้นั้นจะรอด”

ข้อคิดสำหรับพวกเราคริสเตียนในปัจจุบันคือ **ประการแรก** ท่านพร้อมไหมที่จะรับการทรงเรียกให้เป็นสาวก **ประการที่สอง** ท่านคิดว่าจะมีความทรหดอดทนเพียงพอกับการติดตามพระองค์หรือไม่?

นักเทศน์บางท่านได้ตั้งหัวข้อในตอนนี้ว่า “เสาะ สร้าง เสริม และส่ง” พระเยซูออกไปเสาะแสวงหาสาวก นำมาสร้างให้มีชีวิตใหม่ เสริมของประทานที่มีอยู่แล้วให้มีศักยภาพมากขึ้น แล้วจากนั้นก็ส่งออกไปประกาศเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า

พระเยซูทรงเรียกใคร

“แล้วพระองค์ได้เสด็จขึ้นภูเขา และพอพระทัยที่จะเรียกผู้ใด ก็ทรงเรียกผู้นั้น” (ข้อ ๑๓) จากพระคัมภีร์ข้อนี้ทำให้เราเข้าใจได้ว่า การเป็นสาวกของพระเยซูไม่ได้เกี่ยวกับการเลือกของเรา แต่ขึ้นอยู่กับพระองค์ ในพระธรรมยอห์น ๑๕.๑๖ พระเยซูตรัสว่าดังนี้

๑) “เราได้แต่งตั้งท่านทั้งหลาย” หมายถึงการทรงเรียกอย่างเฉพาะเจาะจง ซึ่งถือว่าเป็นการให้เกียรติอย่างสูง

๒) พระองค์ตรัสว่า “ให้ไปเกิดผล” ตรงนี้ชัดเจนพระองค์ทรงเรียกสาวกเพื่อให้ออกไปทำงาน มิใช่แค่เรียก ให้มาเป็นคริสเตียนเฉย ๆ

๓) “ให้ผลนั้นคงอยู่” หมายถึงเป็นการเกิดผลในฝ่ายจิตวิญญาณ มิใช่แค่ปีสองปี แต่ผลนั้นจะดำรงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์

ข้อคิด : การทรงเรียกของพระเจ้าจะไม่สัมฤทธิ์ผล หากเรามีได้ตอบสนองต่อพระประสงค์นั้น

ทรงเรียกให้มาหาพระองค์

“แล้วเขาก็ได้มาหาพระองค์” (ข้อ ๑๓)

เมื่อมีการทรงเรียก และมีการตอบสนอง ซึ่งในพระคัมภีร์เราพบว่ามิใช่เพียงปฏิบัติกิจในแง่บวกและแง่ลบ

ปฏิกิริยาในแง่บวก : จากมัทธิว ๔.๑๘-๒๒ พระเยซูทรงเรียกชาวประมงสี่คนให้เป็นสาวกของพระองค์ พระคัมภีร์บันทึกว่า “ในทันใดนั้น พวกเขาทิ้งอวน (แห) อาชีพ บ้าน บิดาและญาติพี่น้อง แล้วติดตามไปเป็นสาวกของพระองค์ทันที”

ปฏิกิริยาในแง่ลบ : จากมัทธิว ๑๕.๑๖-๒๒ พระเยซูทรงเรียกเศรฐฐีหนุ่ม (บางฉบับบอกว่า เป็นขุนนาง) ให้เป็นสาวกของพระองค์ โดยบอกให้ไปขายทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดและแจกจ่ายแก่คนยากจน แล้วติดตามพระองค์ไป แต่ชายหนุ่มรักเงินมากกว่าชีวิตนิรันดร์ เขาจึงตกรกทั้ง ๆ ที่รู้ทางไปสวรรค์

อะไรคือความแตกต่างระหว่างคนสองพวกนี้ คำตอบก็คือ “การตีคุณค่าของพระเยซู” เขาต้องคิดใคร่ครวญและต้องชั่งใจว่าระหว่างพระเยซูคริสต์กับทรัพย์สินสมบัติสิ่งของในโลกนี้ อะไรมีความสำคัญมากกว่ากัน เขาต้องพิจารณาระหว่างแผ่นดินสวรรค์กับเมืองอนิจจัง จะเลือกเอาอะไรดี

เรื่องตัวอย่าง : ชายหนุ่มคริสเตียนคนหนึ่งกำลังไถนาอยู่ ขณะที่ใจของเขากำลังครุ่นคิดถึงเรื่องการรับใช้พระเจ้า สายตาของเขาทอดขึ้นไปท้องฟ้าในยามเย็น ก็เห็นก้อนเมฆม้วนตัวอย่างประหลาด เป็นตัวอักษรที่อ่านได้ว่า “ปปข.” เขาจึงตีความว่า “ไปประกาศข่าวประเสริฐ”

ชายหนุ่มจึงละคันไถและทิ้งทุ้งนาไปศึกษาในโรงเรียนพระคริสตธรรม สามปีหลังจากจบมาแล้วได้ไปรับใช้พระเจ้าในคริสตจักรเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง หนทางการเป็นศิษยาภิบาลมิได้ราบรื่นอย่างที่ใฝ่ฝันไว้ มีปัญหาเกี่ยวกับค่าครองชีพ และมักขัดแย้งกับบรรดาสมาชิกเสมอ ๆ

ดังนั้น เขาจึงมาคิดถึงนิมิต “ปปข.” ที่ได้รับจากท้องฟ้าเมื่อหลายปีก่อน วันนี้เขาเพิ่งมารู้ความหมายว่าที่แท้จริง คือ “ไปปลูกข้าว” เขาจึงทำงานของพระเจ้าและกลับไปทำนาตามเดิม !!

คำถาม : ท่านมีอะไรที่เป็นอุปสรรคต่อการติดตามรับใช้พระเจ้า อาจจะเป็นความเชื่อดั้งเดิม อาชีพ ความผิบบาป ญาติพี่น้องเพื่อนฝูง ฯลฯ ท่านจะต้อง “ตีคุณค่าให้ถูกต้อง”

ตั้งให้อยู่กับพระเยซู

“พระองค์ได้ทรงตั้งสาวกสิบสองคนให้อยู่กับพระองค์” (ข้อ ๑๔) จากพระคัมภีร์ตอนนี้เราตระหนักชัดว่า การเรียนรู้จักการเป็นสาวกของพระเยซูต้องใช้เวลาหลายปี พวกเขาจะต้องกินอยู่เรียน ดำเนินชีวิต และฝึกระเบียบวินัยในชีวิต (Disciple = สาวก Discipline = ระเบียบวินัย) เป็นการรับอุดมการณ์ในฝ่ายจิตวิญญาณ

ตัวอย่าง โมเสสใช้เวลาอยู่กับพระเจ้าในถิ่นทุรกันดาร ๔๐ ปี โยชูวาได้เรียนรู้อยู่กับโมเสสเป็นเวลา ๔๐ ปี เอลีชาติดตามเป็นสาวกของเอลียาห์เป็นเวลา ๒๐ ปี เปาโลต้องเรียนรู้กับกามาลีเอลเป็นเวลา ๓-๔ ปี

การอยู่กับพระเยซู (ยอห์น. ๑.๑๕) เป็นการอยู่ด้วยความเชื่อ มีความอดทนแม้จะอึดหรือหิวโหย จะมีความสุขหรือทุกข์ ซึ่งอาจารย์เปาโลได้บอกถึงอุดมคติของท่านในฟิลิปปี ๔.๑๓ “ข้าพเจ้าผจญทุกสิ่งได้โดยพระองค์ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า” ก่อนหน้านั้นท่านกล่าวเป็นพยานว่า “ข้าพเจ้าไม่ได้บ่นเรื่องความขัดสน เพราะข้าพเจ้ามีฐานะอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าก็เรียนรู้แล้วว่าที่จะพอใจอยู่

อย่างนั้น ข้าพเจ้ารู้จักที่จะเผชิญกับความตกต่ำ และรู้จักที่จะเผชิญกับความอุดมสมบูรณ์ ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ ข้าพเจ้ารู้จักเคล็ดลับที่จะเผชิญกับความอึดท้องและความอดอยาก ความสมบูรณ์พูนสุขและความขัดสน”

ฮัดสัน เทเลอร์ มิชชันนารีผู้บุกเบิกการประกาศและตั้งคริสตจักรในประเทศจีนกล่าวว่า “ไม่เป็นการเสียเวลาเปล่าในการรอคอย (ความช่วยเหลือ) จากพระเจ้า”

ทรงใช้สาวกออกไป

“พระองค์ทรงใช้เขาออกไปประกาศ” (ข้อ ๑๔) นี่เป็นขั้นตอนสุดท้ายในการฝึกฝนเป็นสาวกของพระเยซูคริสต์ คือ การออกไปประกาศข่าวประเสริฐ

มาระโกกล่าวถึงพระมหากษัตริย์ของพระองค์ว่า “ฝ่ายพระองค์จึงตรัสสั่งพวกสาวกว่า เจ้าทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน” (มาระโก. ๑๖.๑๕)

ลูกาได้อ้างถึงพระดำรัสของพระเยซูสำหรับสาวกทุกคน “แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดชเมื่อพระวิญญาณเสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” (กิจการ. ๑.๘)

ข้อคิด : ธรรมชาติของไก่ต้องขัน ธรรมชาติของดอกไม้ต้องบาน และธรรมชาติของสาวกของพระเยซูต้องประกาศและเป็นพยานเรื่องข่าวประเสริฐ

สรุป

พระเยซูมีพระประสงค์เรียกทุกคนให้เป็นสาวกของพระองค์
เมื่อเราได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ ให้เราถ่อมใจรับการทรงเรียกนั้น
ให้เราเต็มใจที่จะเรียนรู้น้ำพระทัยของพระองค์
และออกไปรับใช้อย่างเกิดผล.